شما مردم را از دین متنفر می کنید. پس هرکس امامت نماز را به عهده دارد، باید آن را کوتاه بخواند و طولانی نکند. زیرا در میان نماز گزاران، افراد بیمار، ضعیف و کسانی وجود دارد که کار فوری دارند.

از ابومسعود انصاری رضی الله عنه روایت است که می گوید: شخصی گفت: ای رسول خدا، چون فلان (امام) نمازش را بسیار طولانی می کند، ممکن است نماز جماعت را ترك کنم. ابومسعود رضی الله عنه می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم را در موعظه ی آن روز چنان خشمگین دیدم که پیش از آن چنان ندیده بودم. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّكُمْ مُنَفِّرُونَ، فَمَنْ صَلَّى بِالنَّاسِ فَلْيُخَفِّفْ، فَإِنَّ فِيهِمُ الْمَرِيضَ، وَالضَّعِيفَ، وَذَا الْحَاجَةِ»: «شما مردم را از دین متنفر می کنید. پس هرکس امامت نماز را به عهده دارد، باید آن را کوتاه بخواند و طولانی نکند. زیرا در میان نماز گزاران افراد بیمار، ضعیف و کسانی وجود دارد که کار فوری دارند».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

مردی از اینکه گاهی به دلیل نماز طولانیِ امام در جماعت شرکت نمی کند، نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم شکایت می کند؛ و رسول الله صلی الله علیه وسلم از این مساله بسیار ناراحت می شود و به پند و اندرز مردم می پردازد و به ایشان خبر می دهد که برخی از آنها سبب نفرت مردم از نماز می شوند. و هرکس را که عهده دار امامت می شود، به کوتاه گزاردن نماز دستور می دهد تا شرکت در جماعت برای مقتدیان میسر و آسان باشد و درحالی برای نماز خارج شوند که مشتاق آن هستند. و از طرفی در میان مقتدی ها کسانی هستند که طاقت نماز طولانی را ندارند؛ یا ناتوانند یا بیمارند یا کار فوری دارند. اما اگر کسی به تنهایی نماز خواند، هرچه می خواهد نمازش را طولانی کند چون زیانی به کسی نمی رساند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/11295